

Ἐνώπιον τοῦ Ἐσταυρωμένου

Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, Ἐσύ πού ἔκλαψες τόν φίλο σου Λάζαρο καί ἔχυσες δάκρυα λύπης καί συμπαθείας γι' αὐτόν, δέξου τά πικρά μου δάκρυα. Μέ τά πάθη σου θεράπευσε τά πάθη μου, μέ τά τραύματά σου γιάτρεψε τά τραύματά μου, μέ τό αἷμα σου ἄγνισε τό αἷμα μου, καί πλημμύρισε τό σῶμα μου ἀπό τήν ὄσμή τοῦ ζωοποιοῦ σου σώματος. Ἡ χολή πού ποτίσθηκες ἀπό τούς ἐχθρούς σου ἄς μοῦ γλυκάνει τήν ψυχή ἀπό τήν πίκρα πού μέ

πότισε ὁ διάβολος. Τό σῶμα σου πού κρεμάστηκε πάνω στό ξύλο τοῦ Σταυροῦ ἄς μου ἔλκύσει πρὸς Ἑσένα τόν νοῦ, πού οἱ δαίμονες τόν τράβηξαν κάτω. Ἡ κεφαλή σου πού ἔγειρες στό Σταυρό ἄς μου ὑψώσει τό κεφάλι πού χτυπήθηκε ἀπό τούς νοητούς ἐχθρούς. Τά πανάγια σου χέρια πού καθηλώθηκαν ἀπό τούς ἀπίστους στό Σταυρό ἄς μέ σηκώσουν πρὸς Ἑσένα ἀπό τό χάσμα τῆς καταστροφῆς, ὅπως ὑποσχέθηκε τό πανάγιό σου στόμα. Τό πρόσωπό σου πού δέχθηκε ραπίσματα καί ἐμπυσμούς ἀπό τούς καταραμένους ἄς μου καθαρῖσει τό πρόσωπο πού μόλυνθηκε ἀπό τίς ἁμαρτίες. Ἡ ψυχὴ σου πού παρέδωσες στόν Πατέρα σου πάνω στό Σταυρό ἄς μέ ὀδηγήσει κοντά σου μέ τή χάρη σου.

Δέν ἔχω καρδιά νά σέ ἀναζητεῖ μέ πόνο. Δέν ἔχω μετάνοια οὔτε κατάνυξη, πού ὀδηγοῦν στήν κληρονομία τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν. Δέν ἔχω, Δέσποτα, δάκρυ παρηγορητικό. Ὁ νοῦς μου ἔχει σκοτισθεῖ στά βιοτικά καί ὑλικά πράγματα καί

δέν ἔχει τή δύναμη νά κοιτάξει μέ πόνο πρὸς Ἐσένα. Ἡ καρδιά μου ἔχει παγώσει ἀπὸ τό πλῆθος τῶν πειρασμῶν καί δέν μπορεῖ νά θερμανθεῖ μέ τά δάκρυα τῆς ἀγάπης σου.

Ἄλλά Σύ, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ θησαυρός τῶν ἀγαθῶν, δώρησέ μου μετάνοια ὀλοκληρωτική καί πονετική καρδιά, γιά νά Σέ ἀναζητήσω ὀλόψυχα. Χωρίς Ἐσένα εἶμαι ἀποκλεισμένος ἀπὸ κάθε ἀγαθό. Χάρισέ μου λοιπόν, Ἀγαθέ, τή χάρη σου. Ὁ Πατήρ, πού σέ γέννησε ἀπὸ τοὺς κόλπους του προαιωνίως, ἅς ἀνακαινίσει ἐπάνω μου τή μορφή τῆς εἰκόνος σου. Σέ ἐγκατέλειπα· μὴ μέ ἐγκαταλείπεις. Ἀπομακρύνθηκα ἀπὸ Σένα· βγές σέ ἀναζητήσῃ μου, βάλε με πίσω στή μάνδρα σου, συναρίθμησέ με στά πρόβατα τοῦ ἐκλεκτοῦ σου κοπαδιοῦ καί θρέψε με μαζί μέ αὐτά ἀπὸ τή κλόη τῶν θείων σου μυστηρίων. Δῶσ' μου αὐτά μέ τή χάρη καί τή φιλανθρωπία σου, Σωτήρα μας Ἰησοῦ Χριστέ, νῦν καί εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

(Ὁσίου Ἰσαάκ τοῦ Σύρου)